

Desigualtat i pacte social

Informe divulgatiu

El salari mínim, una mesura a favor del pacte social

*Els efectes de l'augment recent de l'SMI sobre
el benestar social, la pobresa i la desigualtat*

Crèdits

**L'Observatori Social
de la Fundació "la Caixa"**

Fundació "la Caixa", 2022
Plaça de Weyler, 3
07001 Palma

ISBN 978-84-9900-311-5
(Col·lecció «Desigualtat i pacte
social»)

**Coordinació del projecte, disseny
gràfic i maquetació:**
Knowledge Sharing Network, SL
KSNET

www.ksnet.eu

Revisió de textos i traducció:
Discobole, SL
www.discobole.eu

La Fundació "la Caixa"
no s'identifica necessàriament
amb l'opinió dels autors
d'aquesta publicació.

elobservatoriosocial.fundacionlacaixa.org/ca

Recerca i elaboració de l'informe

Rafael Granell, EVALPUB, Universitat de
València

Amadeo Fuenmayor, EVALPUB, Universitat
de València

Teresa Savall, EVALPUB, Universitat de
València

Comissari de la col·lecció:
Luis Ayala, UNED

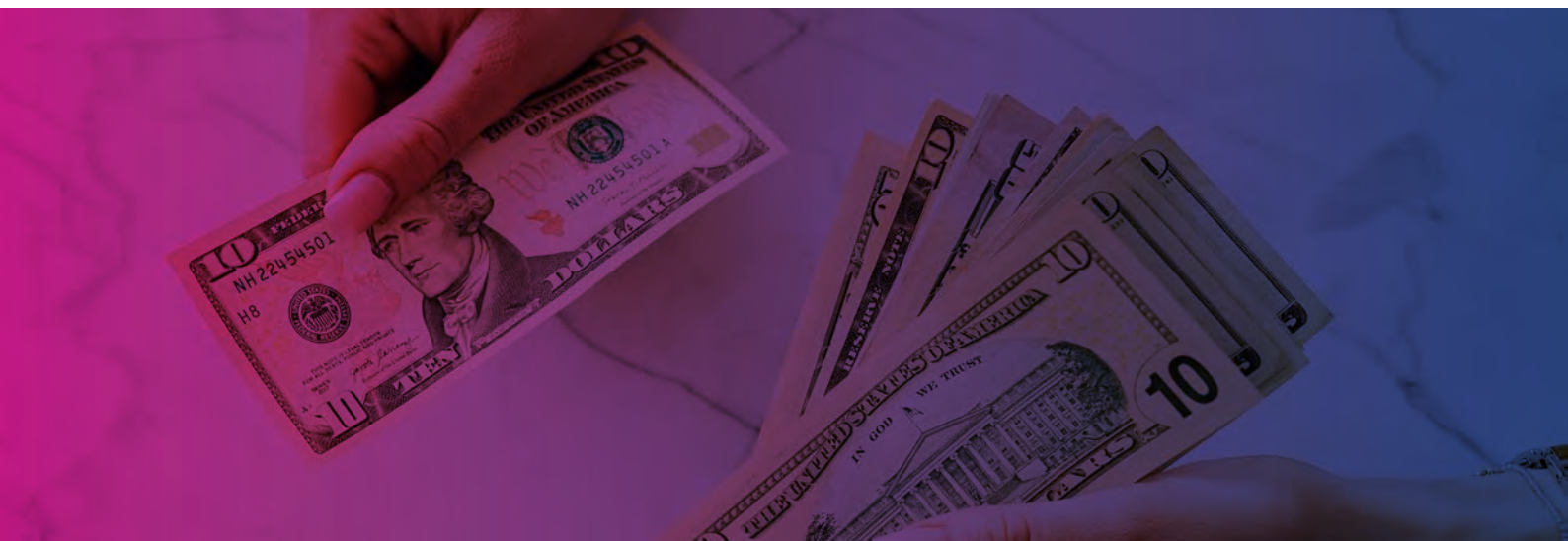
Comitè científic:
Lidia Brun (ULB), Olga Cantó (UAH), Sara de
la Rica (ISEAK), Víctor Lapuente (UG), Marga
León (UAB), Jorge Onrubia (UCM), Leire Salazar
(UNED)

Índex

4	Resum
5	Idees principals
6	L'augment de l'SMI aprovat a Espanya el 2019 i el 2020 és el més elevat dels últims vint anys
7	Espanya ha passat a tenir un SMI superior a la mitjana europea
10	L'augment de l'SMI beneficia més d'1,6 milions de treballadors per compte d'altri
11	El salari mínim beneficia especialment els col·lectius més desafavorits
15	L'augment ha reduït les bretxes salarials
17	També ha reduït la pobresa de les llars, sobretot entre les persones joves
19	Conclusions
20	Actuacions proposades
21	Característiques de l'estudi
22	Referències

Resum

El salari mínim és la quantia mínima que pot percebre un treballador per compte d'altri com a remuneració per la seva feina. Des que es va introduir, aquest element ha estat un focus de debat no tan sols en la ciència econòmica, sinó també en els àmbits polític, legal i social. L'origen del salari mínim se situa a Nova Zelanda i Austràlia a finals del segle XIX. L'objectiu principal era lluitar contra les indústries clandestines, que utilitzaven mà d'obra femenina i infantil amb sous molt baixos, tot i que amb el pas del temps s'ha convertit en un element per garantir l'autosuficiència financera dels treballadors, independentment del gènere o l'edat. En el cas d'Espanya, el salari mínim interprofessional (SMI) va augmentar un 29,1% en el període 2019-2020, fins als 950 euros mensuals. Es tracta del creixement més elevat dels últims vint anys, i situa Espanya per sobre de la mitjana europea. Com que s'adreça als treballadors que es troben en una situació més precària, aquest increment té importants efectes positius sobre el benestar social. A l'hora d'abordar nous increments, tanmateix, caldrà valorar-ne els efectes sobre el mercat de treball, sobretot després de la situació provocada per la covid-19.

Idees principals

1

L'augment de l'SMI que es va produir a Espanya el 2019 i el 2020 és el més elevat dels últims vint anys, amb un increment conjunt de prop del 30%.

2

Gràcies a aquestes pujades, Espanya ha passat a tenir un SMI superior a la mitjana europea, tant en paritat de poder adquisitiu com en relació amb el salari mitjà.

3

L'increment beneficia 1.631.000 treballadors per compte d'altri, un 9,6% del total. L'augment salarial suposa un increment de la renda disponible de 77 euros mensuals per a aquests treballadors.

4

Els col·lectius més beneficiats en termes de salari són les persones ocupades sense estudis superiors. Per sectors, l'augment repercuteix especialment en l'agricultura, l'hostaleria i el comerç. Per perfil demogràfic, les persones estrangeres, el jovent i les dones són els més beneficiats.

5

L'augment ha reduït les bretxes salarials atribuïbles al gènere, el país d'origen o l'edat. També ha rebaixat la desigualtat salarial entre les persones ocupades i la desigualtat de renda disponible entre les llars espanyoles.

6

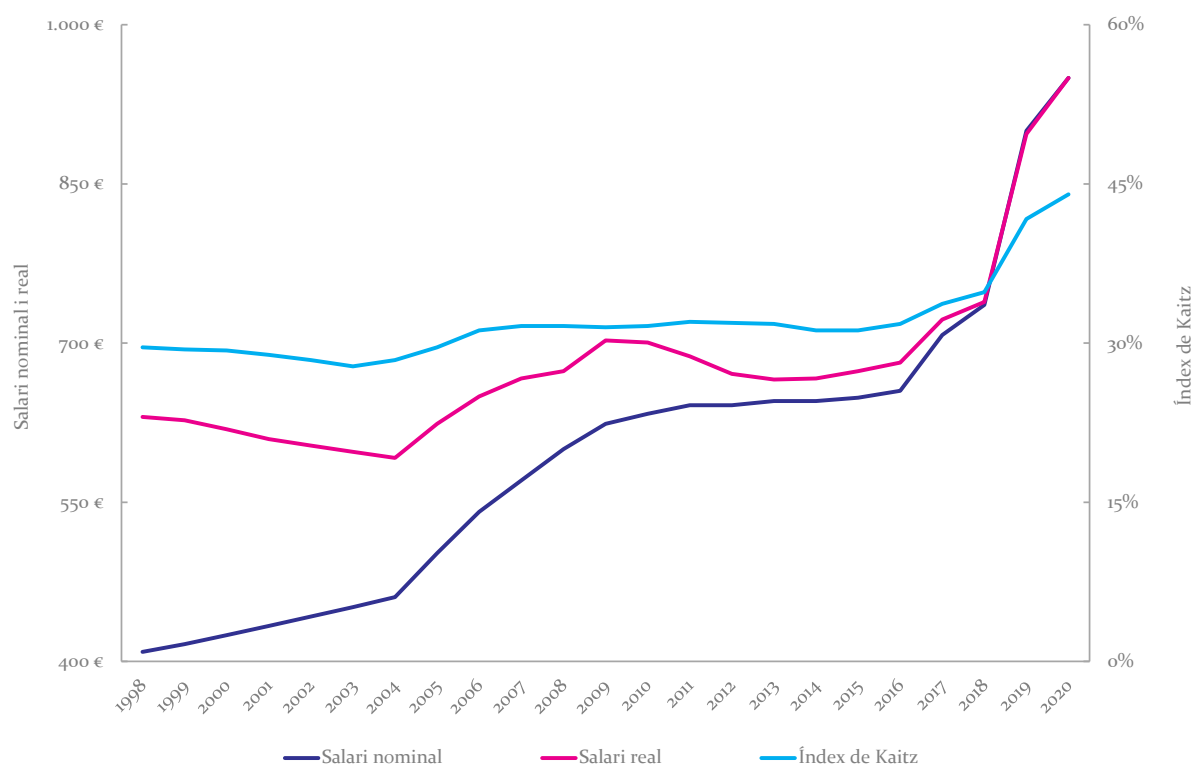
El nou SMI ha reduït la pobresa monetària de les llars, i ha tingut un impacte especialment important entre les persones joves. Així doncs, més de 250.000 persones, de les quals 121.000 són menors de 30 anys, han sortit de la pobresa.

1 L'augment de l'SMI que es va aprovar a Espanya el 2019 i el 2020 és el més elevat dels últims vint anys

Des de 1998 fins a l'actualitat, l'SMI espanyol s'ha anat incrementant gradualment, tant pel que fa al valor nominal (el que es cobra efectivament) com pel que fa al valor real (el que s'obté després de descomptar del valor nominal els efectes de la inflació). També ha crescut l'índex de Kaitz, és a dir, el percentatge que representa l'SMI sobre el salari mitjà. No obstant això, la seva evolució no ha estat constant, i es poden identificar quatre períodes diferents.

Gràfic 1: L'augment de l'SMI de 2019 i 2020 és el més elevat des de 1998

Salari nominal, salari real i índex de Kaitz, 1998-2020

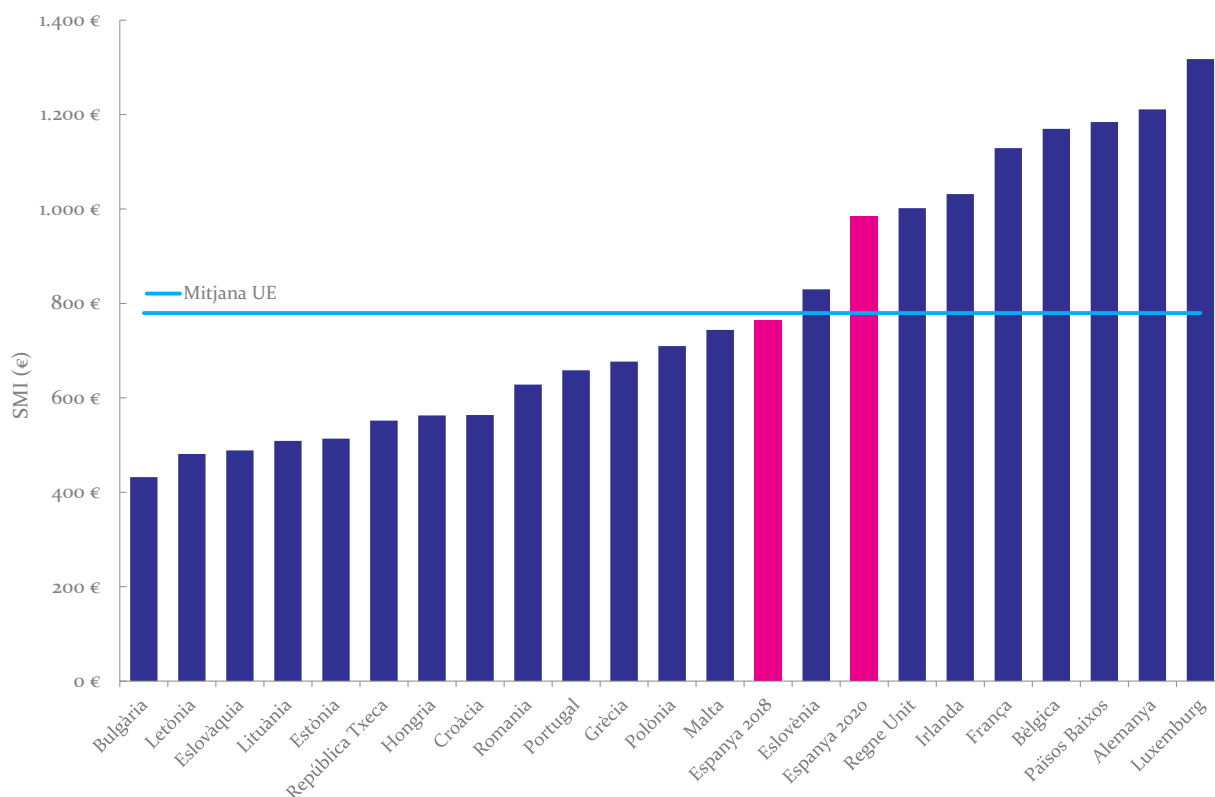
Nota: l'índex de Kaitz és igual a SMI / salari mitjà. El salari real té com a base l'any 2020.

Font: elaboració pròpia a partir d'estadístiques de l'OCDE.

El primer període, que comprèn fins a l'any 2004, es caracteritza per la moderació salarial amb l'objectiu de controlar la inflació. L'SMI va augmentar, però per sota tant del nivell de preus –amb la qual cosa el seu valor real va disminuir– com del salari mitjà. En el segon període, entre el 2005 i el 2008, l'SMI va créixer per sobre de la inflació esperada, i va mantenir una relació pràcticament constant amb el salari mitjà. L'inici del tercer període coincideix amb el de la Gran Recessió. El salari mínim es va mantenir estable al voltant de 650 euros mensuals, cosa que significa que va disminuir en termes reals, malgrat que l'índex de Kaitz es va mantenir estable. L'últim període coincideix amb la sortida de la crisi econòmica. L'SMI va pujar un 8% el 2017 i un 4% el 2018. Però va ser entre el 2019 i el 2020 que l'SMI va experimentar la seva pujada més important i va arribar als 950 euros mensuals, cosa que representa un increment del 29,1% en només dos anys. Aquest increment destaca de manera evident en la sèrie temporal, no tan sols en termes nominals, sinó també en termes reals, i ha situat l'SMI clarament per sobre del 40% del salari mitjà. No hi ha consens sobre el paper que té el salari mínim en l'economia ni sobre els seus efectes en el mercat de treball. Segons les dades que ens aporta l'«Enquesta de població activa», la forta pujada de l'SMI de 2019 (22,3%) no va anar acompanyada d'una destrucció substancial d'ocupació a Espanya. És més, el nombre de persones ocupades va continuar creixent a un ritme similar al dels anys anteriors, i també va disminuir la taxa d'atur. Pel que fa a l'any 2020, no es poden extreure gaires conclusions a causa de l'enorme destrucció d'ocupació provocada per la covid-19.

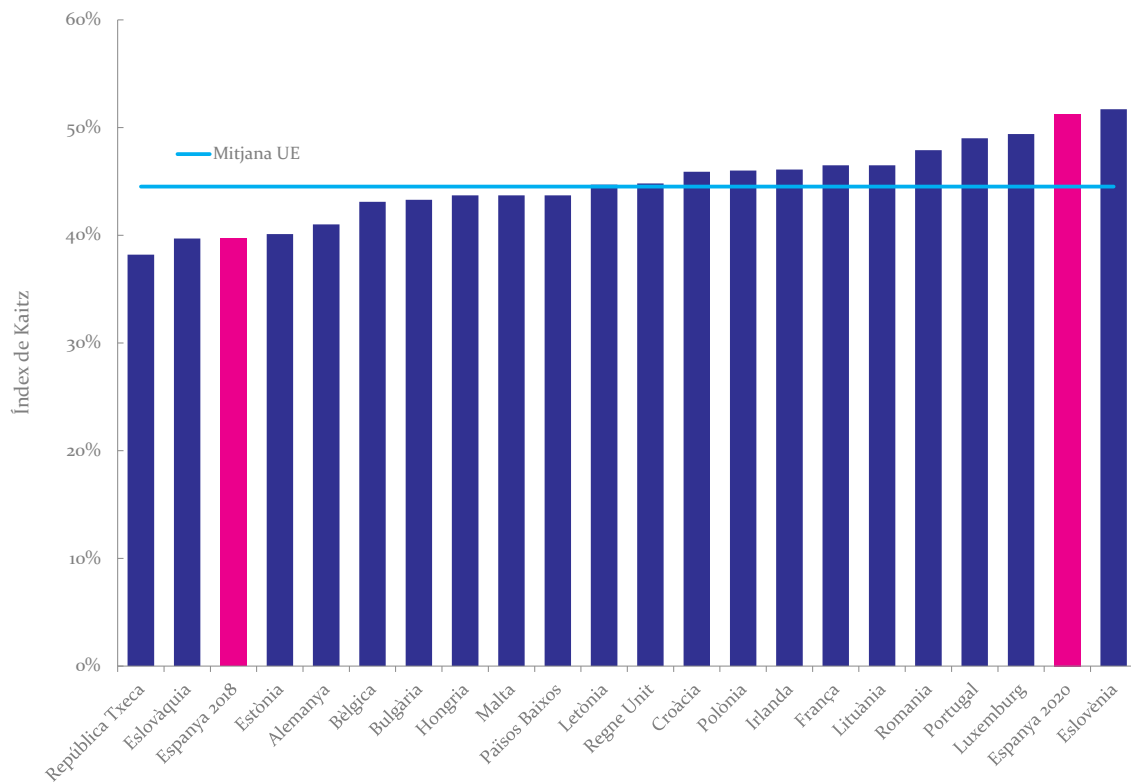
2 Espanya ha passat a tenir un SMI superior a la mitjana europea

La fixació d'un salari mínim és una pràctica habitual a molts països del món, també a la majoria de països de la Unió Europea. De fet, només n'hi ha sis que encara no han establert un salari mínim: Suècia, Finlàndia, Dinamarca, Àustria, Itàlia i Xipre. Per comparar l'SMI espanyol amb el dels altres 21 països de la Unió Europea, es té en compte la situació de 2018 i la que existiria si aquell any Espanya hagués aplicat les pujades corresponents al 2019 i el 2020. Mesurat segons la paritat de poder adquisitiu, el 2018 l'SMI d'Espanya se situava lleugerament per sota de la mitjana europea (779,72 euros mensuals). No obstant això, la forta pujada de l'SMI de 2019 i 2020 situaria Espanya clarament per damunt.

Gràfic 2: L'SMI espanyol és dels més alts de la UE*SMI mesurat en paritat de poder adquisitiu, per països de la UE, 2018***Font:** elaboració pròpia a partir de dades d'Eurostat.

Una altra manera de comparar la situació d'Espanya amb la de la resta d'Europa és mitjançant l'índex de Kaitz. En aquest cas, les divergències entre els països europeus són molt menys acusades, i van del 38,2% de la República Txeca al 51,7% d'Eslovènia. El 2018 Espanya se situava tercera per la cua d'Europa, amb un SMI que representava el 39,7% del salari mitjà del país. No obstant això, si Espanya hagués aplicat l'SMI aprovat per al 2020, la seva situació hauria canviat substancialment i hauria passat a ocupar el segon lloc europeu, només per darrere d'Eslovènia.

Gràfic 3: L'SMI espanyol és el segon més alt en relació amb el salari mitjà del país
Índex de Kaitz, per països de la UE, 2018

Font: elaboració pròpia a partir de dades d'Eurostat.

3

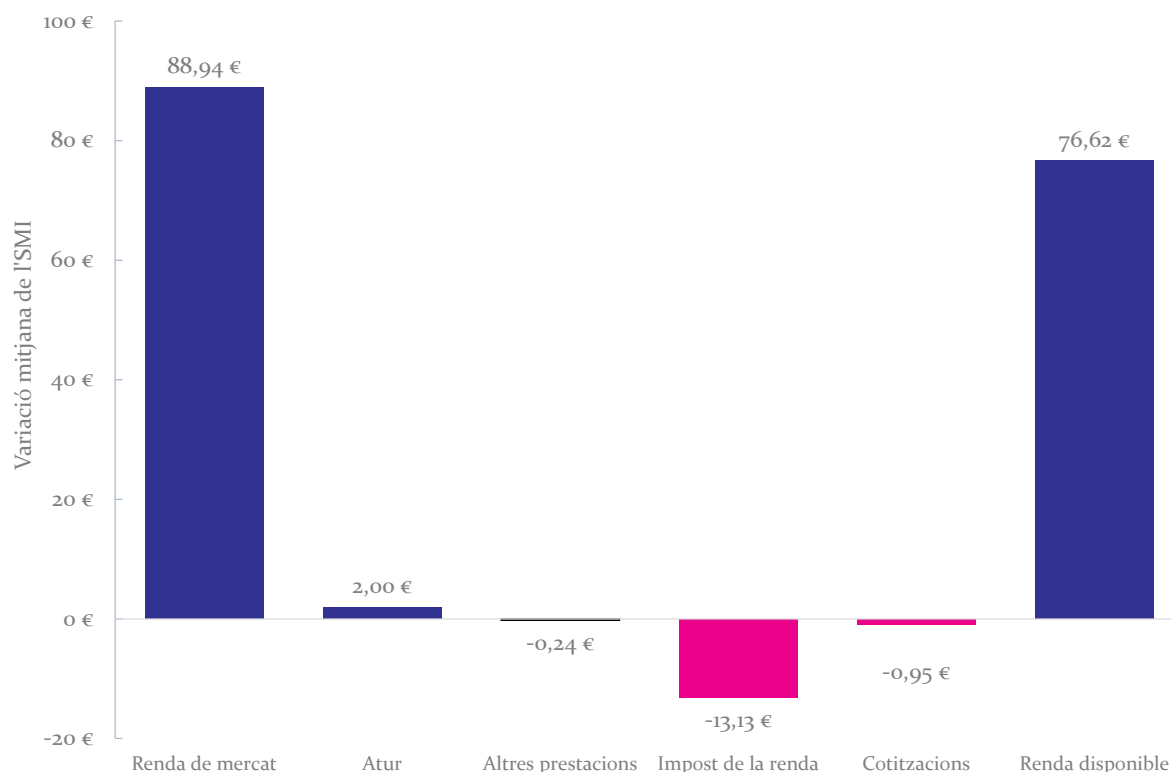
L'augment de l'SMI beneficia més d'1,6 milions de treballadors per compte d'altri

El 2019 l'augment de l'SMI, que va passar de 735,90 a 900 euros mensuals, va millorar la situació d'1.192.482 treballadors que tenien un salari a temps complet situat entre aquests dos imports. Aquests treballadors, que representaven el 7% dels treballadors per compte d'altri, van veure com el seu salari augmentava 67,54 euros de mitjana. El 2020, el nombre de beneficiats per l'augment de l'SMI fins a 950 euros mensuals encara va ser més gran. Tots els treballadors que van experimentar una millora del salari el 2019 van veure com tornava a augmentar el 2020, i a aquests cal afegir-hi 438.572 empleats més que tenien un salari d'entre 900 i 950 euros, cosa que fa un total d'1.631.054 persones. Representen el 9,6% de tots els treballadors per compte d'altri, amb un augment salarial mitjà de 39,56 euros. Si sumem el guany salarial mitjà d'aquests treballadors durant tots dos anys, la xifra és de 88,94 euros mensuals, més del 8% dels seus ingressos. L'increment salarial genera un augment mitjà de la renda de mercat (formada per les rendes del treball i del capital) de 88,94 euros mensuals, però també té un efecte sobre les prestacions rebudes i els impostos pagats. En primer lloc, els treballadors que cobren el salari mínim veuran incrementada la seva prestació d'atur durant els períodes en què no treballin, ja que hauran cotitzat per un import superior a la Seguretat Social. La resta de les prestacions públiques disminuiran lleugerament, ja que algunes d'aquestes prestacions, com els complements a mínims o les ajudes familiars, es redueixen si augmenten els ingressos obtinguts. D'altra banda, com que obtindran un salari més alt, molts d'aquests treballadors hauran de pagar una quantitat més elevada en concepte d'impost sobre la renda i cotitzacions socials. De tota manera, l'efecte final sobre la renda disponible dels treballadors continua sent positiu, tot i que d'una quantia inferior, amb una xifra de 76,62 euros mensuals.

Taula 1: Treballadors afavorits per l'augment de l'SMI

	Nre. de treballadors	% de treballadors	Augment del salari mitjà
2019	1.192.482	7,0%	67,54 €
2020	1.631.054	9,6%	39,56 €
TOTAL	1.631.054	9,6%	88,94 €

Font: elaboració pròpia amb EUROMOD.

Gràfic 4: El nou SMI augmenta la renda disponible dels treballadors*Variació mitjana de l'SMI sobre prestacions, impostos i renda disponible, 2018-2020***Font:** elaboració pròpia a partir de les dades de l'«Enquesta de població activa» (EPA), INE.

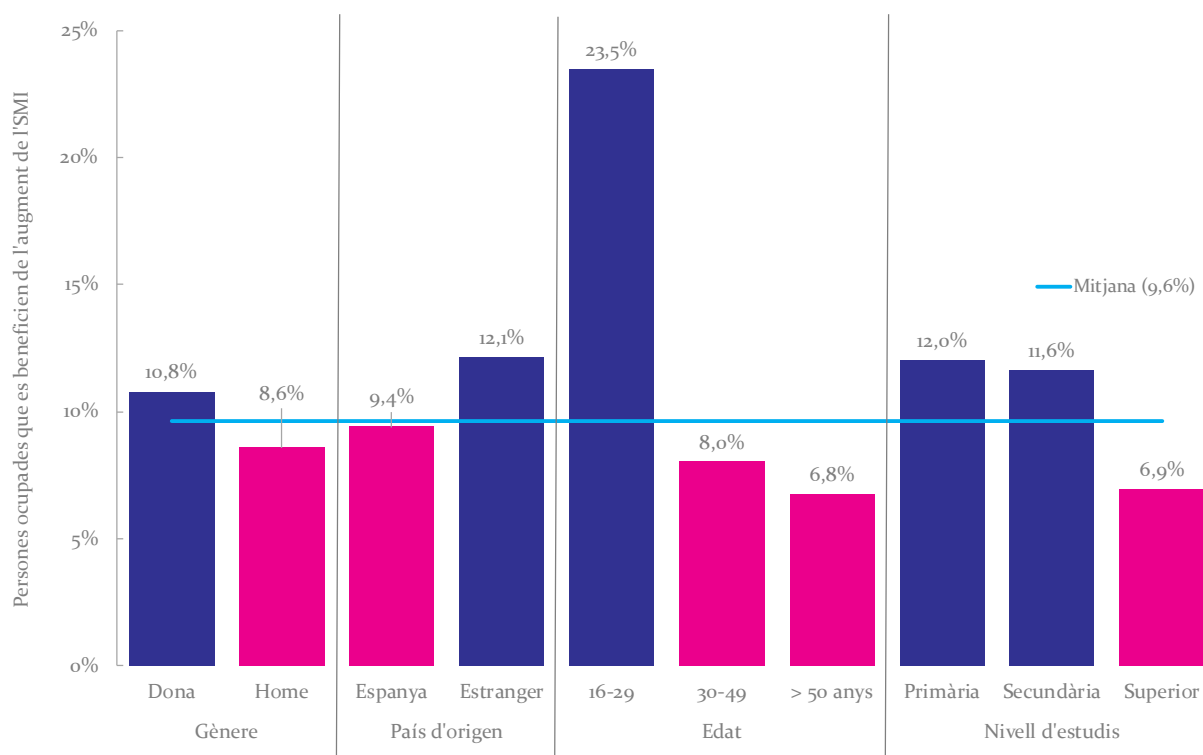
4 El salari mínim beneficia especialment els col·lectius més desfavorits

Hi ha determinats col·lectius que, com que tenen salaris més baixos, s'han beneficiat més dels augments de l'SMI. Si distingim els treballadors en funció del gènere, les dones són les que n'han sortit més beneficiades. El 10,8% han vist com el seu salari s'incrementava, en comparació del 8,6% dels homes. El país d'origen també és una variable important, ja que amb l'augment salarial ha millorat la situació d'un percentatge més elevat de treballadors estrangers (12,1%) que de treballadors espanyols (9,4%). La diferència més important, però, s'observa quan segmentem els treballadors per grups d'edat. Els més joves són els principals beneficiats per l'increment de l'SMI, ja que gairebé una quarta part dels treballadors menors de 30 anys (23,5%) passen a obtenir un salari més elevat gràcies a aquesta mesura.

En trams d'edat superiors, l'efecte no és tan significatiu, i la proporció de beneficiats disminueix al 8% entre 30 i 49 anys i al 6,8% per sobre de 50 anys. Finalment, el nivell d'estudis també és important. Els empleats sense estudis superiors es beneficien més de la mesura, mentre que només el 6,9% dels que tenen estudis superiors experimenten un efecte positiu. També s'han obtingut els resultats d'encreuar les variables de gènere, edat i país d'origen per saber si hi ha algun col·lectiu concret que tingui més possibilitats d'experimentar una millora amb l'increment de l'SMI. Les dones joves (entre 16 i 29 anys) es veuen molt beneficiades per aquesta mesura, que repercuteix en el 22,6% de les treballadores. El percentatge de dones estrangeres beneficiades per la mesura també se situa per sobre de la mitjana, ja que l'increment de l'SMI millora la situació de l'11,6% de les treballadores d'aquest col·lectiu. Finalment, entre les dones que compleixen totes dues condicions, ser joves i estrangeres, el 15,4% es beneficien de l'augment de l'SMI, un percentatge molt superior a la mitjana global (9,6%).

Gràfic 5: Els beneficis derivats de l'augment de l'SMI són desiguals

Persones ocupades que es beneficien de l'augment de l'SMI, per gènere, país d'origen, edat i nivell d'estudis, 2020

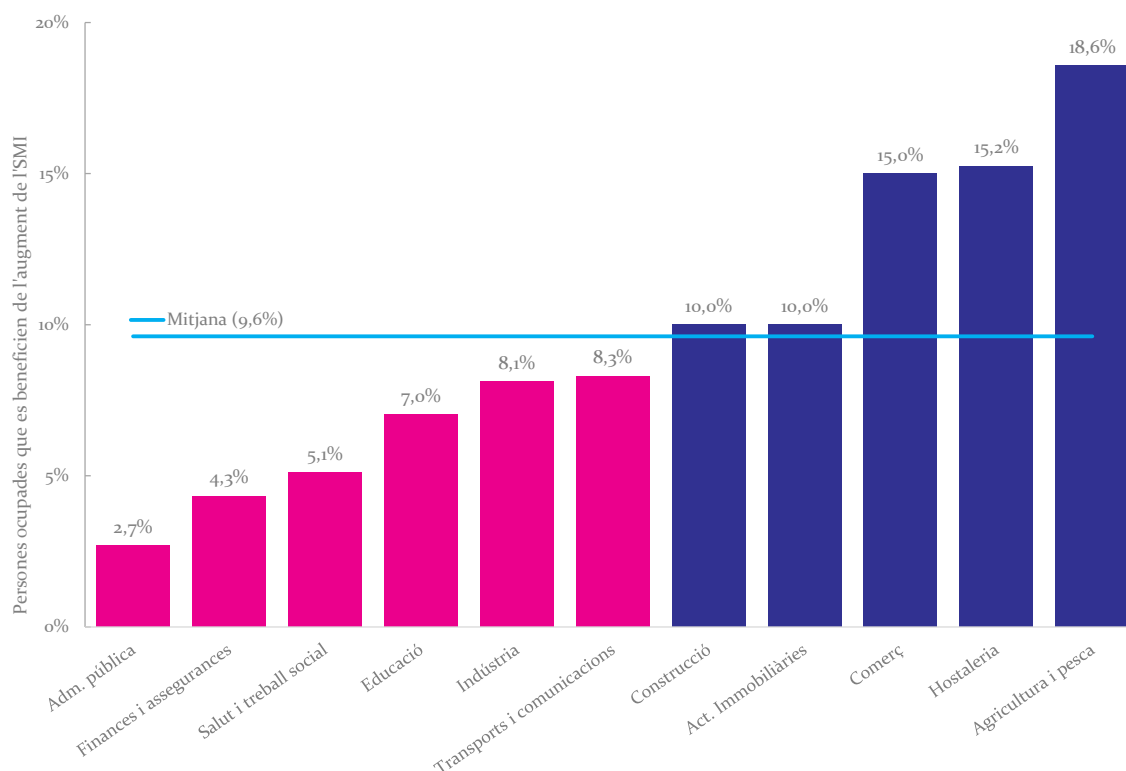

Font: elaboració pròpia amb EUROMOD.

Pel que fa als diversos tipus de feines, l'increment de l'SMI no repercuteix de manera igual en tots, ja que el treball precari es concentra més en alguns sectors econòmics. La mesura té un efecte molt reduït entre els treballadors públics, que en molt pocs casos cobraven un salari inferior als 950 euros mensuals del nou SMI. En altres sectors dedicats als serveis, com el financer, el de les assegurances, el sanitari, el de treballs socials o l'educatiu, també és relativament inusual situar-se per sota del salari mínim actual. El sector industrial i el dels transports i les comunicacions tenen un percentatge més elevat de treballadors beneficiats per la pujada de l'SMI, però també per sota de la mitjana. La situació és diferent en el cas de la construcció i les activitats immobiliàries, que es troben lleugerament per sobre de la mitjana. Però els sectors en els quals més ha repercutit el nou SMI són fonamentalment tres: el del comerç, el de l'hostaleria i l'agrari i pesquer. En els dos primers, aproximadament el 15% dels treballadors tindran uns ingressos superiors gràcies al nou SMI, mentre que en el tercer aquesta proporció arriba al 18,6%. Aquests tres sectors concentren treballadors joves, amb menys formació i un elevat grau de temporalitat. A més, al comerç i a l'hostaleria hi ha una proporció de dones molt més gran que a la resta del mercat laboral.

Gràfic 6: Els sectors del comerç, l'hostaleria i l'agricultura i la pesca són els més beneficiats per l'augment de l'SMI

Persones ocupades que es beneficien de l'augment de l'SMI, per sectors econòmics, 2020

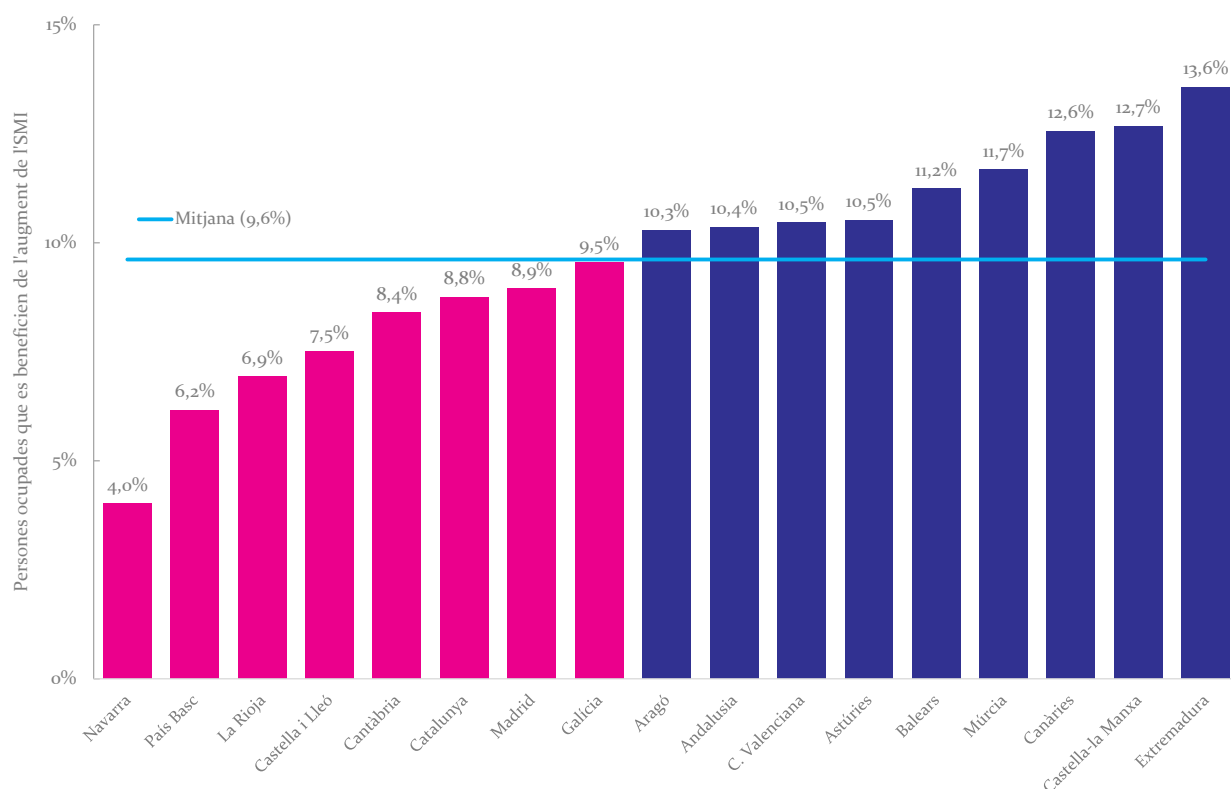

Font: elaboració pròpia amb EUROMOD.

La situació també és molt diferent segons la comunitat autònoma, ja que en algunes hi ha una proporció més elevada de treballadors coberts pel salari mínim. Es pot observar una relació negativa entre la renda *per capita* regional i el percentatge de beneficiats per l'augment de l'SMI. Per exemple, el País Basc i Navarra, la segona i tercera comunitats autònomes espanyoles amb un PIB *per capita* més elevat, són les que tenien menys treballadors que cobressin un salari inferior a 950 euros. Per contra, les regions espanyoles amb una renda més baixa, com Extremadura o Castella-la Manxa, són les més beneficiades pel nou salari mínim. No obstant això, no tot es pot explicar per la renda regional, ja que l'estructura poblacional i productiva de cada comunitat també genera diferències. Per exemple, a les comunitats autònomes on l'hostaleria i el comerç tenen més importància, com ara les Balears o les Canàries, hi ha un elevat percentatge de treballadors que s'han beneficiat de la pujada de l'SMI.

Gràfic 7: Existeix una relació inversa entre renda per capita regional i abast de l'SMI

Persones ocupades que es beneficien de l'augment de l'SMI, per comunitats autònomes, 2020

Font: elaboració pròpia amb EUROMOD.

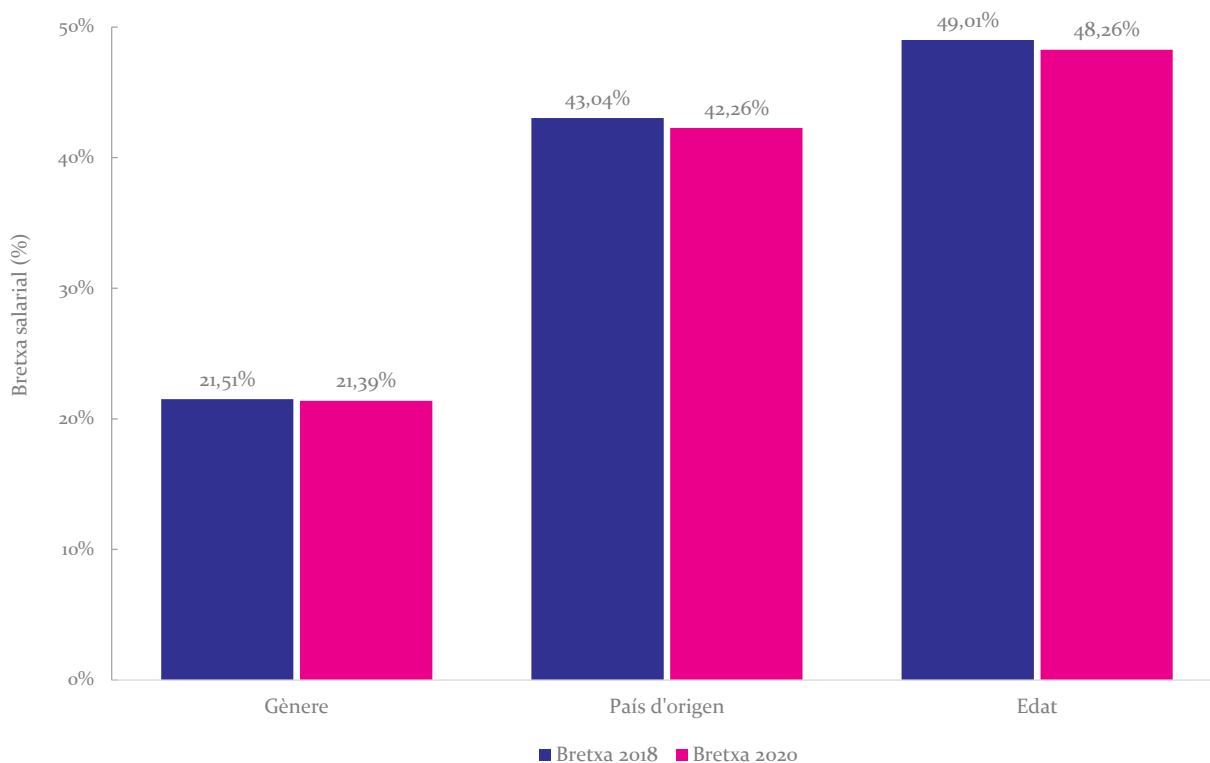
L'anàlisi territorial també s'ha fet tenint en compte el grau d'urbanització de l'àrea geogràfica on resideixen els treballadors. S'ha comprovat que l'increment de l'SMI ha repercutit més en els treballadors que viuen en zones poc poblades (11,1%). En zones intermèdies, amb una densitat superior a 100 habitants per quilòmetre quadrat, el percentatge de beneficiats se situa pràcticament en la mitjana nacional (9,7%), mentre que en zones altament poblades, amb una densitat superior a 500 habitants per quilòmetre quadrat, aquest percentatge baixa fins al 8,9%.

5 L'augment ha reduït les bretxes salarials entre diferents grups poblacionals

El mercat de treball genera importants diferències salarials entre diversos col·lectius. Aquestes diferències se solen quantificar mitjançant l'anomenada «bretxa salarial». L'augment de l'SMI dut a terme el 2019 i el 2020 ha millorat el salari dels treballadors més mal retribuïts i, per tant, ha beneficiat més els col·lectius que tenen més presència en aquesta categoria: les dones, les persones nascudes en un altre país i el jovent. Per això, és lògic esperar una reducció de la bretxa salarial atribuïble al gènere, el país d'origen o l'edat. La primera va passar del 21,51% el 2018 al 21,39% el 2020; la segona, del 43,04% al 42,26%, i la tercera, del 49,01% al 48,26%. La reducció d'aquestes bretxes és un nou efecte positiu de l'SMI, si bé la modèstia de la disminució deixa ben clar que calen mesures addicionals.

Gràfic 8: Amb l'augment de l'SMI, les bretxes salarials disminueixen

Bretxa salarial per gènere, país d'origen i edat, 2018 vs. 2020

Font: elaboració pròpia amb EUROMOD.

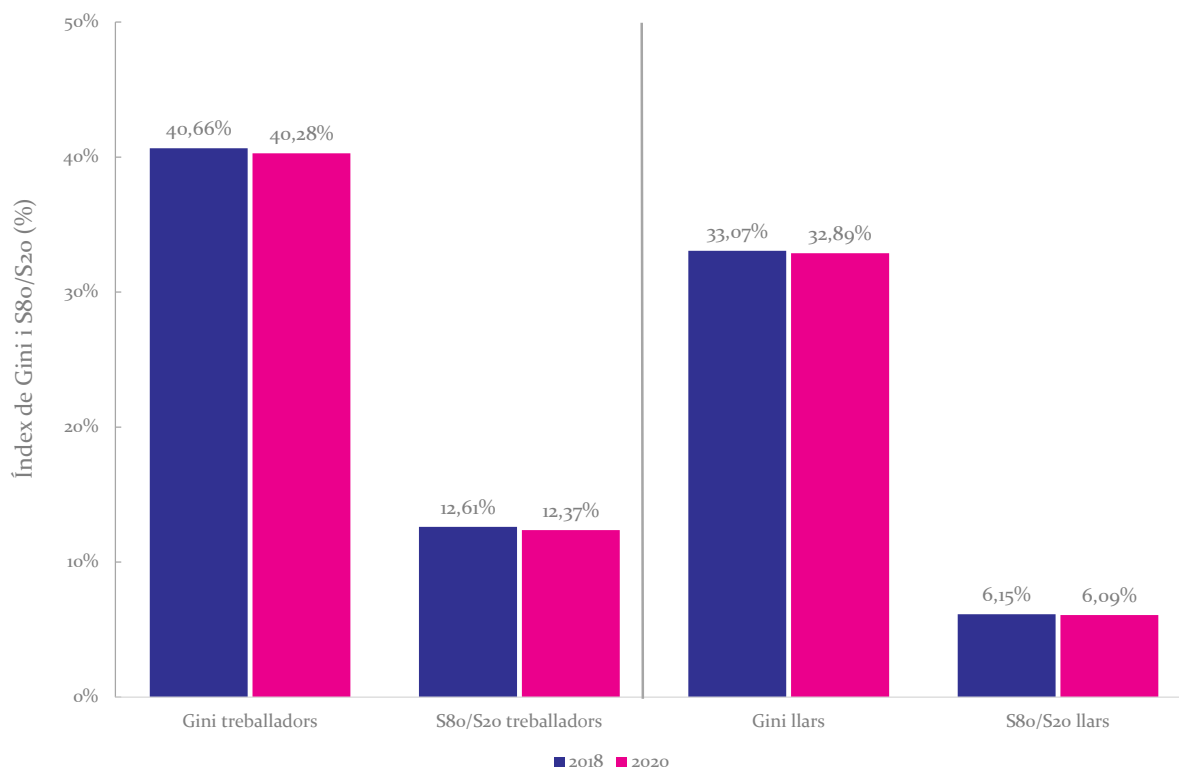
Un altre aspecte al qual val la pena prestar atenció és l'efecte de l'SMI sobre la desigualtat en la distribució de la renda. Per calcular-lo, s'han utilitzat l'índex de Gini i l'índex S80/S20, que s'obté dividint els ingressos del 20% més ben situat entre els ingressos del 20% que es troba en pitjor posició. Com més elevada és la desigualtat, més alt és el valor de tots dos índexs.

Es constata que l'augment de l'SMI aprovat recentment ha provocat una reducció de l'índex de Gini del 40,66% al 40,28%, cosa que implica una millora en la redistribució del 0,9%. Aquesta reducció es concentra en els extrems, tal com es comprova en dividir el salari del 20% de treballadors que guanyen més entre el del 20% dels que guanyen menys (l'anomenat «índex S80/S20»). Així doncs, entre el 2018 i el 2020 el valor d'aquest índex va passar de 12,61 a 12,37, cosa que implica una disminució de les diferències de salari entre els uns i els altres de l'1,9%.

Però l'augment del salari mínim no tan sols repercuteix en la desigualtat salarial, sinó també en la renda disponible que perceben finalment les llars. Tant si s'utilitza l'índex de Gini com l'índex S80/S20, es constata que l'SMI genera una situació més igualitària.

Gràfic 9: Amb l'augment de l'SMI, la desigualtat disminueix

Índex de Gini i S80/S20 de treballadors i llars, 2018 vs. 2020

Nota: l'índex S80/S20 s'obté dividint els ingressos del 20% més ben situat entre els ingressos del 20% que es troba en pitjor posició.

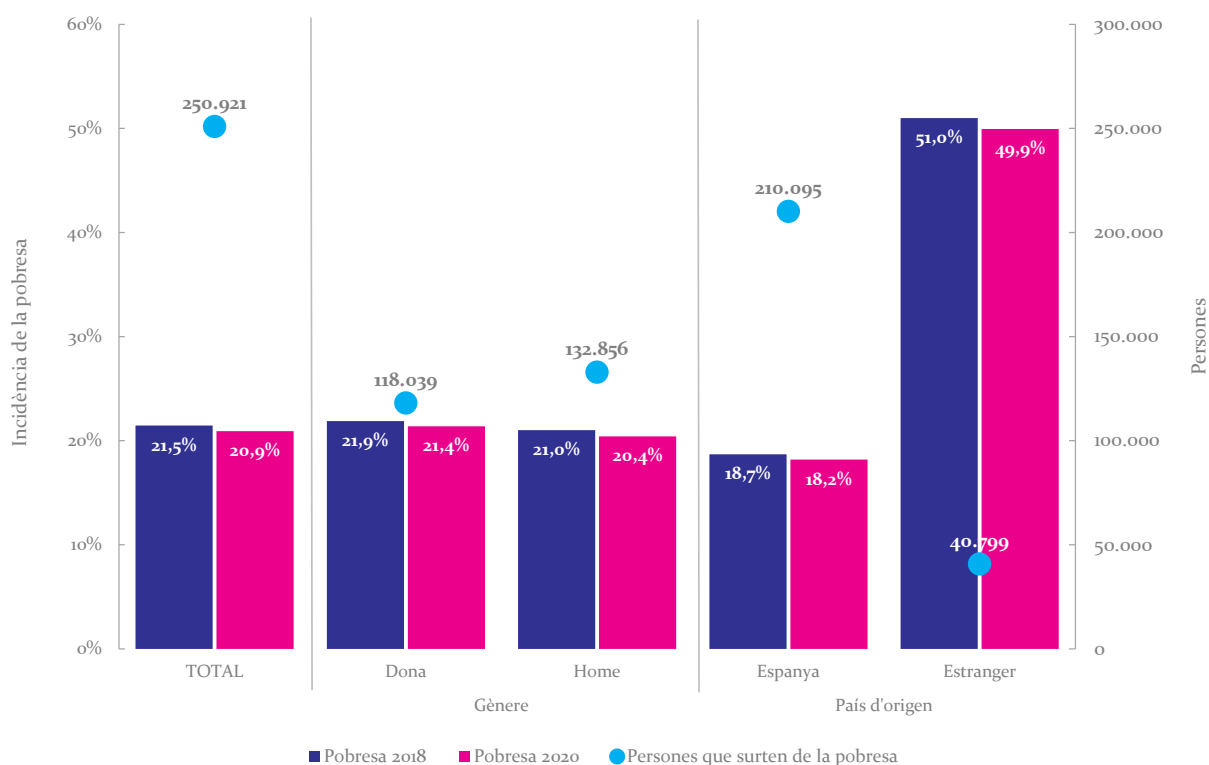
Font: elaboració pròpia amb EUROMOD.

6 El nou SMI també ha reduït la pobresa de les llars, sobretot entre les persones joves

L'augment de l'SMI també influeix en el nivell de pobresa de la societat espanyola. Per poder comparar la pobresa en dos períodes diferents s'ha fixat el llindar en el valor corresponent a l'any 2018. En primer lloc, es pot observar que l'SMI ha tingut un impacte relativament important sobre la pobresa total. A Espanya, el percentatge de persones considerades pobres baixa del 21,5% al 20,9%, un descens que equival a més de 250.000 persones. Si es fa distinció en funció del gènere, les diferències són molt petites, ja que el nivell de pobresa és molt semblant entre homes i dones. Ara bé, les diferències entre les persones que han nascut a Espanya i les que no ja són més importants. Aquestes últimes parteixen d'un nivell de pobresa molt més elevat (51%), que, gràcies a l'augment de l'SMI, quedaria lleugerament per sota del 50% (49,9%).

Gràfic 10: Amb l'augment de l'SMI, la pobresa disminueix

Incidència de la pobresa, per gènere i país d'origen, 2018 vs. 2020

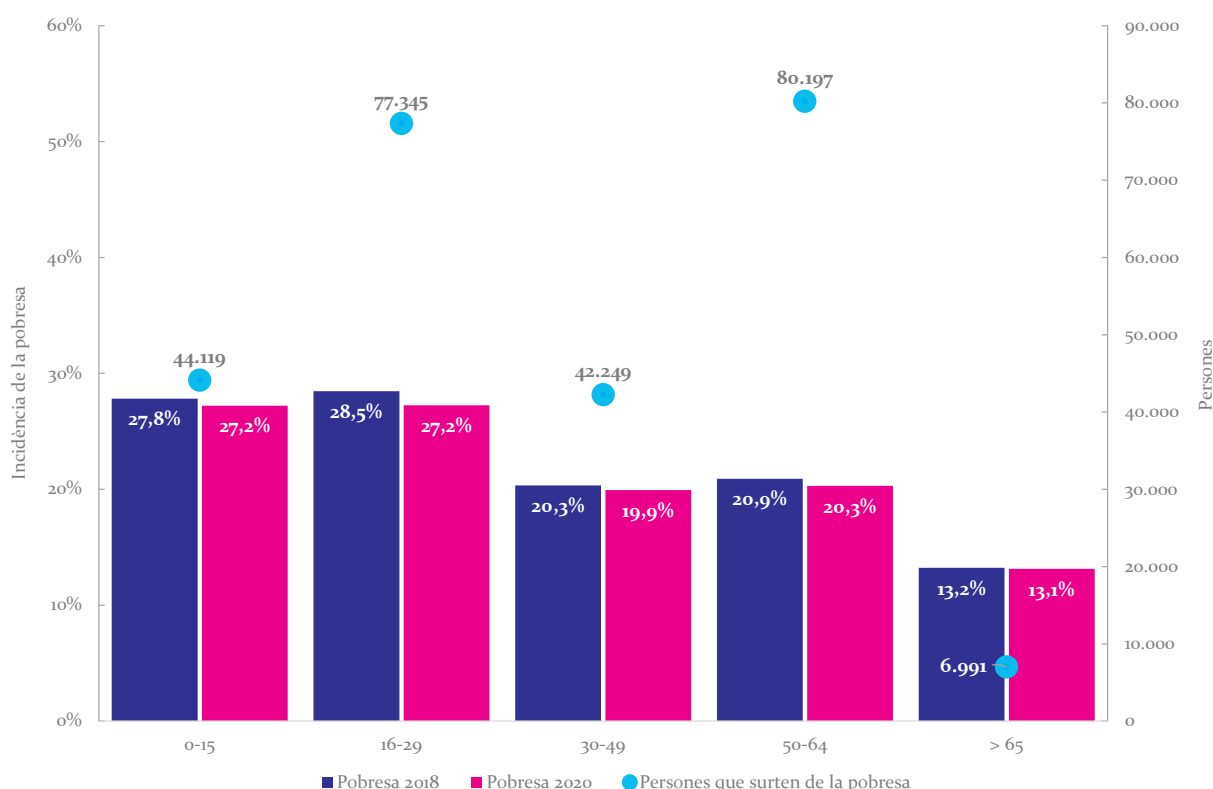

Font: elaboració pròpia amb EUROMOD.

La situació de partida és molt diferent en funció de l'edat. Les persones que es trobaven en una situació més precària el 2018 eren les més joves, tant les menors de 16 anys com les de la franja de 16 a 29 anys. L'efecte de l'SMI és positiu per a la reducció de la pobresa en tots els trams d'edat, però és especialment important entre els joves que poden accedir al mercat laboral, és a dir, entre els que tenen entre 16 i 29 anys. Durant aquests dos anys, el seu nivell de pobresa va caure del 28,5% al 27,2%, la qual cosa suposa 77.345 joves pobres menys. No obstant això, en termes absoluts, les persones més beneficiades són les que tenen entre 50 i 64 anys, ja que el nombre de treballadors actius en aquest tram d'edat és molt més elevat. Gràcies al nou SMI, 80.197 persones d'aquest grup han aconseguit sortir de la pobresa.

Gràfic 11: La disminució de la pobresa és més accentuada entre els joves

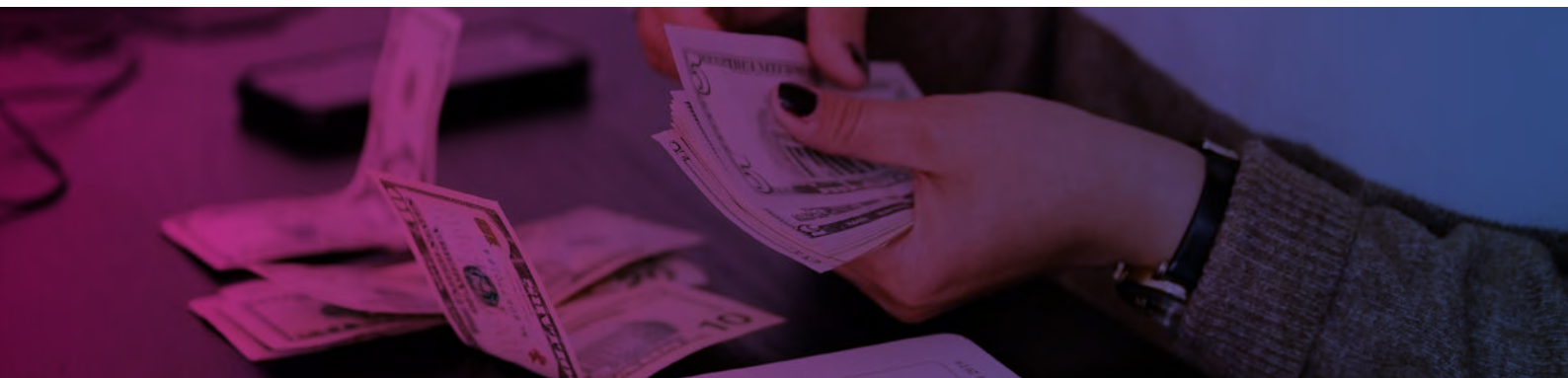
Incidència de la pobresa per edat, 2018 vs. 2020

Font: elaboració pròpia amb EUROMOD.

Conclusions

L'SMI s'ha anat incrementant en termes nominals des que es va introduir l'any 1963. No obstant això, les pujades de 2019 i 2020, les més importants de la seva història, han situat Espanya entre els països europeus amb un salari mínim més elevat. Aquests increments han beneficiat les persones ocupades que es trobaven en una situació més precària, sobretot les dones, el jovent i les persones estrangeres. També han contribuït a reduir les bretxes salarials, el nivell de desigualtat i la pobresa, de nou entre el jovent de manera especial. Per assegurar que aquestes millores en el benestar s'estendran en el futur, caldria garantir que el poder adquisitiu dels treballadors amb salaris més baixos es mantindrà i/o que l'SMI s'indexarà al salari mitjà. Tanmateix, és important que els futurs augments de l'SMI es valorin en relació amb el seu efecte sobre l'oferta i la demanda de feina, sobretot en el nou context introduït per la pandèmia.

Actuacions proposades

1

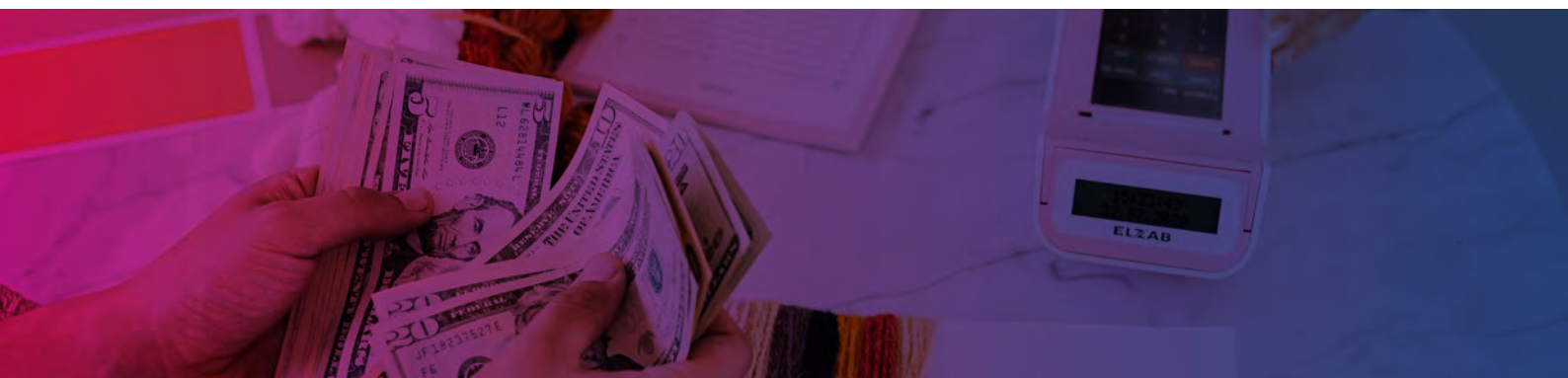
Garantir que l'SMI es vagi ajustant, de manera que es mantingui el poder adquisitiu dels treballadors amb salaris més baixos i/o que l'SMI es mantingui en un mateix percentatge del salari mitjà.

2

Aconseguir que el sector públic assumeixi futurs augments de la renda disponible amb mesures com el complement salarial o la disminució d'impostos i cotitzacions socials dels treballadors amb salaris més baixos.

3

Abordar la desigualtat i la pobresa severa de les persones que no poden accedir al mercat laboral –i que, per tant, queden fora de la cobertura de l'SMI– amb eines com la renda bàsica universal.

Característiques de l'estudi

En aquest estudi s'ha analitzat l'efecte que té l'increment de l'SMI sobre la pobresa i la desigualtat a Espanya. No obstant això, coincidint amb la pujada de l'SMI de 2020, va començar la pandèmia de la covid-19, que està tenint uns efectes devastadors en el mercat laboral. Separar totes dues qüestions resulta molt complicat amb les dades disponibles actualment, per la qual cosa els resultats presentats en aquest informe s'han d'entendre com els que s'haurien obtingut si no hi hagués hagut la pandèmia. Tampoc no s'han considerat els efectes d'arrossegament que pot ocasionar la pujada de l'SMI quan les negociacions col·lectives acordin salaris més elevats per als treballadors situats relativament a prop del nou SMI (si és que això arriba a passar). De manera anàloga, per mesurar els canvis de comportament dels individus després de la introducció de la mesura cal disposar d'informació socioeconòmica i laboral actualitzada. Finalment, no hi ha consens sobre el paper que té el salari mínim en l'economia ni sobre els seus efectes en el mercat de treball. Una possibilitat és que el fort increment del salari mínim generi un augment important de l'atur; una altra, que l'efecte sobre l'ocupació sigui reduït i que, en tot cas, quedi compensat per la millora en la distribució dels salaris i de la renda disponible. Tot indica que Espanya va seguir aquest últim patró durant l'augment de l'SMI aplicat el 2019.

Per estimar el nombre de treballadors que s'han beneficiat de l'augment de l'SMI i analitzar els efectes que la mesura ha tingut sobre la pobresa i la desigualtat, s'utilitza EUROMOD, un model de microsimulació d'impostos i transferències per a la Unió Europea. Es pren com a punt de partida la situació socioeconòmica de les llars el 2019, i es modifica l'SMI mensual de 2018, 2019 i 2020 (736, 900 i 950 euros, respectivament) mantenint constants la resta de variables socioeconòmiques. L'objectiu és esbrinar en quina situació haurien estat els treballadors el 2019 si haguessin tingut l'SMI de cadascun d'aquests tres anys.

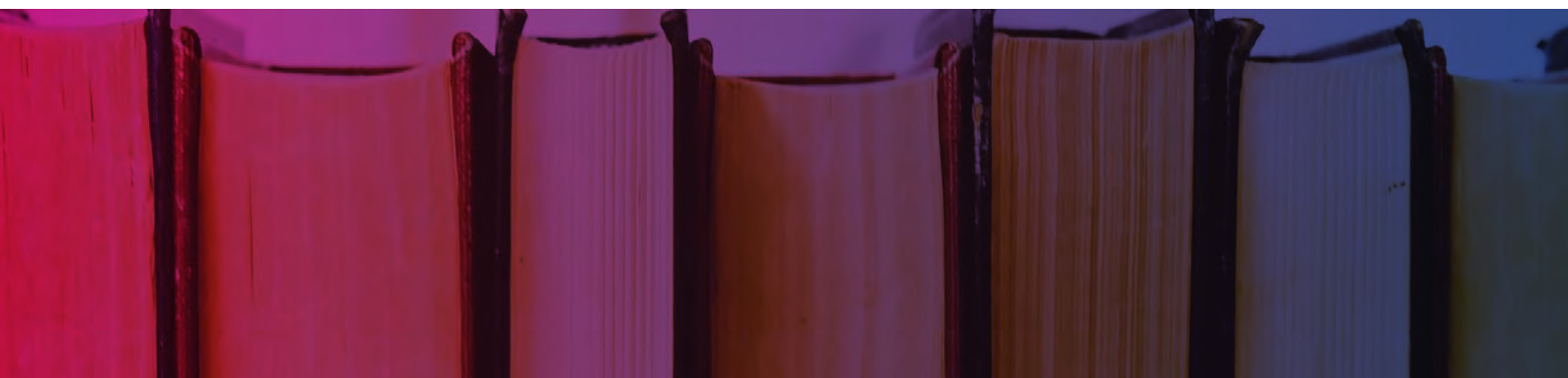

Referències

Banyuls, J.; Cano, E.; Aguado, E. (2011). «La incidencia del salario mínimo interprofesional en sectores de bajos salarios». A: *Cuadernos de Relaciones Laborales*, 29(2), 363-389, https://doi.org/10.5209/rev_CRLA.2011.v29.n2.38020.

Brown, C.; Girroy, C.; Kohen, A. (1982). «The Effect of the Minimum Wage on Employment and Unemployment». A: *Journal of Economic Literature*, XX, 487-528.

Sutherland, H.; Figari, F. (2013). «EUROMOD: The European Union tax-benefit microsimulation model». A: *International Journal of Microsimulation*, 6(1), 4-26. DOI: 10.34196/IJM.00075.

Fundació "la Caixa"